

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1956 r.

Nr 28

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

383	— z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	377
UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU		
384	— nr 101 z dnia 22 lutego 1956 r. w sprawie pomocy zapobiegawczo-leczniczej dla studentów szkół wyższych	377
ZARZĄDZENIA:		
385	— nr 91 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 1956 r. w sprawie zlecenia Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów w zakresie państwowego arbitrażu gospodarczego	378
386	— Ministra Finansów z dnia 12 marca 1956 r. w sprawie szczegółowego trybu udzielania kredytów specjalnych dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych	378
387	— Ministra Finansów z dnia 15 marca 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 20 października 1955 r. w sprawie szczegółowego trybu finansowania oraz zasad kontroli prawidłowości wykorzystania kredytów budżetowych w stosunku do rzeczowego wykonania usług przez państwowe ośrodki maszynowe	379
388	— Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 7 lutego 1956 r. w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia nauczycieli wychowania fizycznego w szkołach wyższych oraz nauczycieli zawodu w niektórych szkołach wyższych	380
389	— Ministra Leśnictwa z dnia 20 marca 1956 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody	380

383

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 11 kwietnia 1956 r.

w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Rada Państwa postanawia zwołać VIII sesję Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na dzień 23 kwietnia 1956 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

384

UCHWAŁA Nr 101 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 22 lutego 1956 r.

w sprawie pomocy zapobiegawczo-leczniczej dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała dotyczy pomocy zapobiegawczo-leczniczej dla studentów szkół wyższych, słuchaczy studiów przygotowawczych przy tych szkołach, aspirantów naukowych i artystycznych, zwanych dalej „studentami”, oraz członków rodzin tych osób.

2. Za członków rodziny studenta uważa się pozostających na jego wyłącznym utrzymaniu małżonka oraz dzieci (własne, przysposobione lub przyjęte na wychowanie) w wieku do lat 16, a jeżeli uczą się w szkołach — w wieku do lat 24.

§ 2. Minister Zdrowia:

1) zapewni studentom oraz członkom ich rodzin pomoc leczniczo-zapobiegawczą w zakresie i na warunkach przewidzianych dla pracowników;

2) zapewni studentom zwrot kosztów przejazdu w razie skierowania do sanatorium przeciwgruźliczego oraz w razie skierowania na rachunek budżetu Państwa w części dotyczącej Ministerstwa Zdrowia — do sanatorium uzdrowiskowego;

3) zorganizuje w miejscowościach, w których są szkoły wyższe, zakłady leczniczo-zapobiegawcze dla studentów.

§ 3. Ministrowie Zdrowia oraz Pracy i Opieki Społecznej — każdy w swoim zakresie działania — zapewnią studentom i członkom ich rodzin zaopatrzenie w środki pomocnicze przeciwko zniekształceniu i kalectwu oraz protezy na warunkach przewidzianych dla pracowników.

§ 4. Ministrowie, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z Ministrem Zdrowia:

1) zapewnią studentom chorym, lecz mogącym się uczyć bez uszczerbku dla zdrowia, dostosowane do wskazań lekarskich:

- a) pomieszczenia mieszkalne w ramach organizacyjnych domów (internatów) studenckich oraz
- b) wyżywienie według norm obowiązujących w zakładach leczniczych, odpowiadających rodzajowi schorzenia, za opłatą, której wysokość nie przekroczy opłat za całodzienne posiłki w stołówkach studenckich,
- 2) nałożą na studentów obowiązek poddawania się pod rygiem kar dyscyplinarnych okresowym badaniom lekarskim, przeprowadzanym przez zakłady leczniczo-zapobiegawcze dla studentów.

§ 5. Plany inwestycyjne szkół wyższych powinny uwzględniać budowę nowych pomieszczeń zakładów leczniczo-zapobiegawczych dla studentów oraz rozbudowę i adaptację dotychczas istniejących.

§ 6. Projekty wstępne budynków i pomieszczeń, o których mowa w § 4 pkt 1 lit. a) oraz w § 5, powinny być uzgodnione z Ministrem Zdrowia.

§ 7. Minister Zdrowia zapewni zakładom leczniczo-zapobiegawczym dla studentów:

- 1) obsadę personalną — z wyjątkiem personelu obsługi,
- 2) wyposażenie w sprzęt lekarski oraz
- 3) zaopatrzenie w leki i środki opatrunkowe stosowane przy wykonywaniu zabiegów leczniczych.

§ 8. Szkoły wyższe zapewnią zakładom leczniczo-zapobiegawczym dla studentów personel administracyjno-gospodarczy, pomieszczenia, urządzenia i sprzęt nielekarski, oświetlenie, utrzymanie czystości i porządku oraz zaspokojenie innych potrzeb gospodarczych.

§ 9. Rektorzy szkół wyższych oraz kierownicy zakładów leczniczo-zapobiegawczych dla studentów obowiązani są do ścisłej współpracy w zakresie ochrony zdrowia studentów oraz przygotowywania i wykonywania planów pracy i usprawnienia pracy zakładów leczniczo-zapobiegawczych dla studentów.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, ministrom sprawującym nadzór nad szkołami wyższymi oraz Ministrowi Finansów.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

385

ZARZĄDZENIE Nr 91 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1956 r.

w sprawie zlecenia Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów w zakresie państwowego arbitrażu gospodarczego.

Na podstawie § 96 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. z 1953 r. Nr 2, poz. 2 i z 1956 r. Nr 7, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej wykonywanie uprawnień Prezesa Rady Ministrów, wynikających z art. 31 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) — w stosunku do prawomocnych orzeczeń okręgowych komisji arbitrażowych kończących postępowanie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1950 r. w sprawie zlecenia Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej wykonywania niektórych uprawnień Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w zakresie państwowego arbitrażu gospodarczego (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 10).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

386

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 marca 1956 r.

w sprawie szczegółowego trybu udzielania kredytów specjalnych dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Na podstawie § 14 uchwały nr 74 Prezydium Rządu z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie specjalnej pomocy finansowej dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (Monitor Polski Nr 17, poz. 243) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu uzyskania kredytów specjalnych, o których mowa w §§ 1 i 2 uchwały nr 74 Prezydium Rządu z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie specjalnej pomocy finansowej dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (Monitor Polski Nr 17, poz. 243), zwanej dalej „uchwałą”, rolnicza spółdzielnia produkcyjna składa w prezydium powiatowej rady narodowej wniosek do Banku Rolnego o przyznanie specjalnego kredytu. Wniosek powinien być zaopiniowany przez państwowy ośrodek maszynowy (POM).

2. Do wniosku powinien być dołączony wyciąg z protokołu ogólnego zebrania, na którym podjęta została decyzja w sprawie wystąpienia do Banku Rolnego o przyznanie kredytu specjalnego.

3. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne dotknięte wypadkami losowymi, nieurodzajem o charakterze lokalnym bądź inną poważniejszą, a nie zawinioną przez nie stratą gospodarczą, powodującą szczególnie dotkliwe obniżenie dochodu podzielnego (§ 2 uchwały), przedkładają ponadto protokół stwierdzający rodzaj, przyczyny i rozmiar poniesionych strat, sporządzony z udziałem służby agronomicznej POM.

§ 2. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej rozpatruje wniosek rolniczej spółdzielni produkcyjnej i opiniuje